

Életrajzi jegyzetek

Dobriša Cesarić (1902–1980) a 20. század horvát költészetének egyik legszínesebb egyénisége. Szlavóniában született, diákévei egy részét is itt töltötte. A szlavóniai táj színei újra és újra visszatérnek költészetében. Líráját formai kötöttség, gazdag képvilág, páratlan zeneiség jellemzi.

Marin Franičević (1911–1990) a horvát költészet sajátos arculatú 20. századi képviselője. Versei jelentős részét és irodalomtörténeti tanulmányait a ma hivatalos irodalmi nyelvként használt *što* dialektusban írta, de ugyanakkor ő volt haláláig a ma regionális irodalmi nyelvnek számító, Dalmácia egy részén, Isztriában és a szigeteken használt *ča* nyelvű költészet doyenje.

Vlado Gotovac (1930) költő és esszéista, a dalmáciai Imotskiban született. 1971-ben a „Horvát tavasz” mozgalomban játszott fontos szerepet. 1972-ben a titóista bíróság hatévi börtönre ítélte, tizenkilenc éven keresztül nem jelenhettek meg írásai. 1990-től a betiltás 18 éve után ismét engedélyezett Matica Hrvatska elnöke. Itt közölt írása kétnyelvű (francia–horvát) füzetben látott napvilágot az 59. PEN-kongresszus kiadványaként.

Miroslav Krleža (1893–1981) a 20. századi horvát irodalom sokoldalú, világirodalmi jelentőségű képviselője. Számos műve megjelent magyarul, drámáit játszották színházaink.

Antun Gustav Matoš (1873–1914) a horvát szimbolizmus legnagyobb költője. Jelentősek elbeszélései is, valamint publicisztikája. Politikus költő, a nemzeti érzület, a horvát sorskérdés kifejezője. Novelláiban és publicisztikájában nem ritkák a magyarelles felhangok. Líráját gazdag szimbolista képvilág és formai tökéletesség jellemzi.

Slavko Mihalić (1928–) nemzedéke legjelentősebb horvát költője. Költészetét gondolatiság és változatos formavilág jellemzi. Jelenleg a legtekintélyesebb horvát irodalmi folyóirat, a zágrábi *Forum* főszerkesztője.

Antun Mihanović (1796–1861) az illír mozgalom jeles költője és publicistája. 1835 márciusában jelent meg egy zágrábi folyóiratban „A horvát haza” (Hrvatska domovina) című verse, mely a múlt század hatvanas éveitől a horvátok nemzeti himnuszának számít.

Dubravka Oraić (1943–) költő és műfordító, a mai horvát líra számottevő képviselője. Költészetét képi és gondolati invenciózusság jellemzi.

Ante Stamać (1939–) nemzedékének egyik legjelentősebb költőképviseelője. Líráját zárt formavilág, az absztrakcióba hajló képek s a zeneiség teszik vonzóvá. Jelentős irodalomtörténet-írói és kritikusi munkássága. A germanisztika művelője s a zágrábi egyetem tanára.

Darko Suvin (1930–) költő, kritikus, műfordító. Jelenleg Kanadában él, a montreali Mc Gill Egyetemen az angol és az összehasonlító irodalomtörténet tanára. Versei és könyvei rendszeresen megjelennek Horvátországban is.

Tin Ujević (1891–1955) a 20. századi horvát líra egyik legnagyobb költője. Nagy kísérletező volt, épp ezért irányzatokhoz kapcsolni költészetét: meddő vállalkozás. Egy bizonyos: az esztétikum tekintetében teljese, tökéleteset alkotott.

